

عنوان مقاله:

بررسی چگونگی به کارگیری مفاهیم و آداب سنتی - آیینی در خلق فضاها و آثار معماران معاصر ژاپن

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 5، شماره 9 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

آرین امیرخانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

احسان رنجبر - دانشجوی دکترای معماری و مدرس گروه طراحی شهری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

محمدرضا پورجعفر - دانشیار گروه معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سرزمین ژاپن در طول تاریخ ردپای حضور ادیان و آئین های متفاوتی بوده است. آئین کهن، شینتو، بودیسم، آئین کنفسیوس و تائوئیسم ادیان اولیه ژاپن بوده که زمان شکل گیری آنها از 6000 سال قبل از میلاد تا قرن هفتم میلادی است. متناسب با این سابقه کهن، ژاپن دارای پیشینه ای غنی از معمار سنتی - آئینی بوده و مفاهیم و فضاهای متفاوتی در طول زما متناسب با این آئین ها و سنت ها شکل گرفته است. به گونه ای که معماری سنتی - آئینی ژاپن دارای اصول تعریف شده ای در طراحی فضای معماری است. چگونگی ایجاد پیوند با معماری گذشته در سرزمین هایی که دارای سابقه ای کهن از معماری سنتی می باشند، همواره به عنوان یکی از دغدغه ها و به بیانی دیگر چالش های معماری معاصر چین سرزمین هایی مطرح بوده است. در ژاپن نیز به دلیل آمیختگی اصول و آئین های مذهبی با زندگی مردم در طول زمان لزوم توجه به این پیوند توسط معماران معاصر ژاپن احساس شده است. در این میان سه تن از معماران معاصر ژاپن یعنی کنزو تانگه، فومیهیکو ماکی و تادائو آندو، که تنها معماران ژاپنی برنده جایزه بین المللی پریتزکرز بوده اند، بیش از دیگران در آثارشان به این امر توجه داشته اند. لذا تحلیل این دست از آثار این سه معمار می تواند زمینه چگونگی تبلور مفاهیم و فضاهای سنتی - آئینی در معماری معاصر ژاپن را فراهم آورد. روش تحقیق در این نوشتار تحلیل تطبیقی پروژه های خاص این سه معمار با مفاهیم و اصول فضاسازی معماری ادیان و آئین کهن ژاپن می باشد. نتیجه این رویکرد تحلیلی حکایت از آن دارد که به دلیل وجود مفاهیم مشخص غیرکالبدی در معماری کهن ژاپن، معماران معاصر زمینه ارائه این مفاهیم در کالبد های مختلف را دارا بوده اند. همچنین به نظر می آید که فومیهیکو ماکی و تادائو آندو بیشتر دارای رویکرد محتوا گرا و مفهوم گرا نسبت به معماری گذشته ژاپن بوده و در مقابل کنزو تانگه بیشتر از این دو معمار دارای رویکرد فرم گرا در ارتباط با معماری کهن ژاپن بوده است. تحلیل کرنولوژیک آثار این معماران نیز نشان می دهد که با وجود تاثیر پذیری هر سه معمار از لوکوربوزیه، به خوبی توانسته اند پیوند با معماری سنتی - آئینی سرزمین خود را حفظ کنند.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی- آئینی، کنزو تانگه، فومیهیکو ماکی، تادائو آندو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302143>

